

A l'espera de la batalla definitiva

Els dos sectors del PP valencià enfrontats no han fet cap moviment després de les eleccions per resoldre la lluita pel control del partit que lliuren des del mes de juliol. Al president de la Generalitat, Francesc Camps, li correspon moure fitxa per deslliurar-se del marcatge del nou portaveu del PP estatal, Eduardo Zaplana. No es pot descartar, tanmateix, un pacte per resoldre les diferències.

En el PP valencià esperaven que passaren les eleccions del passat 14-M, que havien marcat una tensa treva orgànica interna, perquè es lliurara la batalla definitiva entre Francesc Camps, president de la Generalitat Valenciana, i Eduardo Zaplana, president del partit, pel control dels ressorts del poder institucional i orgànic al País Valencià. Malgrat l'intent de donar una imatge d'unitat durant tota la campanya, els dos sectors del PP enfrontats no van poder dissimular l'abisme que els separava. Els coordinadors de la campanya electoral, d'estricta fidelitat a Eduardo Zaplana, van ignorar completament el president de la Generalitat, qui per participar en campanya va haver de muntar des de l'administració una ronda de mítings paral·lela a la que organitzava el partit.

Era un símptoma més d'una disputa no gens larvada que s'havia de resoldre clarament després dels comicis. La inesperada victòria del PSOE en les eleccions estatals va capgirar, tanmateix, l'escenari en el qual s'havia de resoldre aquesta lluita de poder.

La situació ha canviat molt des del passat diumenge. D'una banda, amb la derrota del PP a Madrid, Camps es consolida com un dels principals referents institucionals d'aquest partit a tot l'estat. D'una altra, molts dels dirigents polítics fidels a Zaplana perden l'acomodament que havien trobat en les estructures de l'estat de la mà del president del partit. L'expresident de la Generalitat Valenciana, no obstant això, ha guanyat molt de pes dins de l'estructura central del partit, després que Mariano Rajoy l'haja nomenat portaveu del PP al Con-

grés dels Diputats, malgrat que va ser un dels principals responsables de la gestió informativa de l'atemptat del passat dia 11 que va conduir el seu partit al cataclisme del diumenge 14. El president de la Generalitat també comptarà amb un gran suport en aquesta estructura. El nou secretari adjunt del partit, Àngel Acebes, té una relació molt estreta amb Camps. La configuració definitiva del nou organigrama del PP a Madrid després del pròxim congrés extraordinari servirà també per a comprovar tots els suports amb què comptarà el president de la Generalitat al carrer de Gènova.

El president del Consell no ha fet encara cap passa per deslligar-se de la fèrria teranyina que Zaplana va construir al seu voltant per no deixar-lo treballar i que li ha impossibilitat *de facto* exercir el lideratge com a president de la Generalitat. Després d'uns primers gestos d'autonomia valencianista en arribar al poder, Camps ha quedat pràcticament paralytitzat políticament a l'espera que s'acloresquen les relacions de poder dins del seu partit.

Hi ha tres terrenys principals en els quals s'ha de resoldre el control polític de la Generalitat Valenciana: Canal 9, l'organigrama del partit i el grup parlamentari de les Corts Valencianes, els principals puntals d'acció política de Zaplana al País Valencià. Canal 9, si això era possible encara més des del nomenament de l'exalcalde de Benidorm com a portaveu del PP al Congrés, continua parant-li a Zaplana molta més atenció que a Camps. La directora de la televisió valenciana, Genoveva Reig, no és una dona de partit, sinó del cercle polític més pròxim d'Eduardo Zaplana, a

Damunt d'aquestes ratlles, Francesc Camps, president de la Generalitat, i Eduardo Zaplana, nou portaveu del PP al Congrés, en una imatge d'arxiu. A la dreta, Carlos Fabra, que ha vist com s'ha clivellat el ferri control que tenia sobre el PP de Castelló.

Zaplana té tres grans nuclis de poder al País Valencià: Canal 9, el grup de les Corts i el partit

qui li deu fidelitat personal des dels temps en què exercia com a cap de premsa de l'Ajuntament de Benidorm quan Zaplana n'era l'alcalde. La seua carrera professional, des d'aquell moment, s'ha construït a l'ombra de l'ex-ministre. L'única opció de Camps perquè Canal 9 esdevinguera portaveu del Consell seria la destitució de Reig i el nomenament d'alguna persona de la seua confiança, cosa que, d'altra banda, seria interpretada com l'inici de la guerra oberta contra els fidels a l'ex-president.

Zaplana controla també la major part del grup parlamentari de les Corts Valencianes. El seu portaveu, Serafín Castellano, és el principal ariet de l'ex-ministre al País Valencià. Si la balança del poder començara a caure del cantó de Camps, alguns dels diputats podrien començar a canviar de fidelitats personals, sobretot tenint en compte la gran arma amb què compta el president de la Generalitat, el control dels pressupostos.

Una altra de les grans estructures de poder controlades per Zaplana és l'organigrama del partit, del qual és president. Alguns representants del bàndol de Camps ja han postulat públicament el president del Consell perquè presidisca el partit. Zaplana, segons els estatuts del PP, no podria compatibilitzar la condició de diputat al Congrés amb aquest càrrec, però falta per saber si seria capaç de maniobrar a Madrid per aconseguir una excepció a aquesta norma. En tot cas, el congrés del PP valencià no serà abans de l'estatal extraordinari que aquest partit té previst celebrar abans de l'estiu.

Després del congrés del País Valencià ha d'arribar el de les circumscripcions provincials, on també trontollaran les actuals estructures de poder, sobretot a Castelló, on el ferri lideratge exercit fins fa poques setmanes pel president de la Diputació, Carlos Fabra, s'ha clivellat com a conseqüència del cas Fabra, que el PP ha pagat també electoralment. El PP va baixar en

aquesta circumscripció molt més que a València i a Alacant. Els populars van baixar del 53,79% que van assolir el 2000 al 45,68 del passat dia 14. El partit va estar a punt de ser superat en vots pels socialistes. L'alcalde de Castelló, José Luis Gimeno, el principal adversari de Fabra, va reclamar el passat 17 de març que el partit es renové "en idees i en persones". Si Fabra és processat per les acusacions de corrupció, haurà de deixar el seu càrrec. En tot cas, sembla probable que com a molt tard ho farà en el congrés provincial que el PP de Castelló ha de celebrar la pròxima tardor.

No és descartable, tanmateix, que s'arribe a un gran pacte de distribució del poder entre Francesc Camps i Eduardo Zaplana que done per tancada la guerra que mantenen des de fa nou mesos. Tot dependrà dels suports polítics amb què compte cadascun quan es vaja aclarint el nou escenari en què es mourà el Partit Popular. Si Camps no es veu amb prou forces per enderrocar Zaplana, pot optar per un repartiment de les quotes de poder amb el nou portaveu del PP al Congrés.

De moment Camps no mou fitxa per desencadenar el final de la disputa.

Miquel Calvet